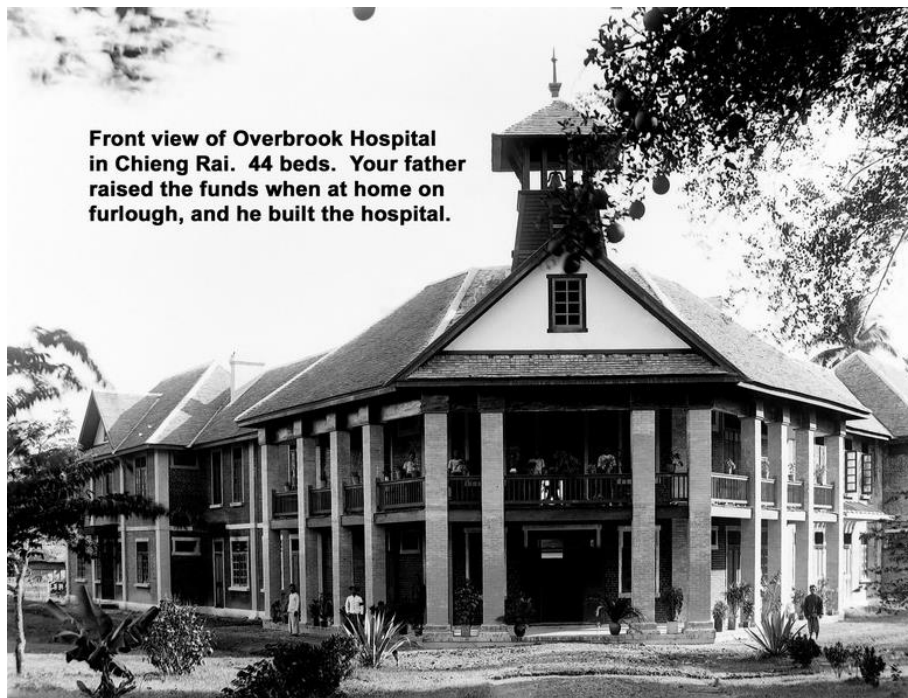

นายแพทย์วิลเลียม เอ. บริกส์ ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดโรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค

(THE OVERBROOK HOSPITAL)

เมื่อปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ได้มีมิชชันนารี 2 ครอบครัว คือ ศาสนทูตและหม่อม วิลเลียม ซี. ดอดด์ (REV. & MRS. WILLIAM C.DODD) กับนายแพทย์และหม่อม ซี.เอช.เดนแมน (DR.&MRS.C.H.DENMAN) ได้ขึ้นมาประกาศศาสนาคริสต์ที่จังหวัดเชียงราย ได้มาปลูกสร้างบ้านเรือนที่ริมฝั่งแม่น้ำกก เวลานั้นสร้างขึ้นเป็นบ้านพักชั่วคราว คือสร้างด้วยไม้ไผ่ มุงหลังคาด้วยหญ้าคา นายแพทย์วิลเลียม เอ. บริกส์ เป็นคนอังกฤษ สัญชาติแคนาเดียนเป็นศาสนทูตหรือมิชชันนารีในคณะเพรสไบทีเรียน (AMERICAN PRESBYTERIAN MISSION, NEW YORK, U.S.A.) แห่งกรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ภรรยาชื่อ ANNABELLE KING BRIGGS มีบุตรชายหญิงรวม 5 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 2 คน ตามลำดับชื่อดังนี้

1. แอลเบิร์ต บริกส์ (ALBERT BRIGGS)
2. วิลสัน บริกส์ (WILSON BRIGGS)
3. แมรี่ บริกส์ (MARY BRIGGS)
4. เฮเลน บริกส์ (HELEN BRIGGS)
5. คลาร์ก บริกส์ (CLARK BRIGGS)

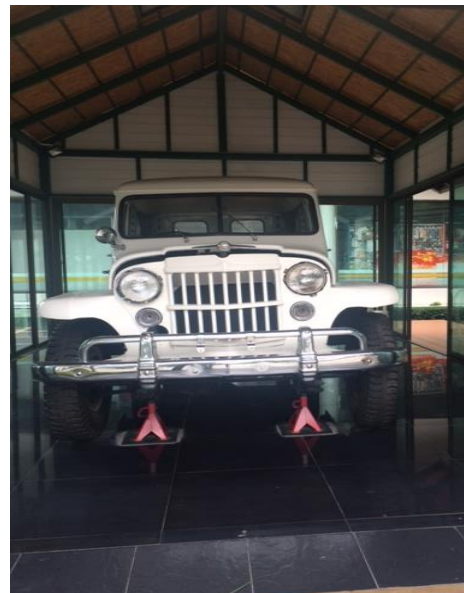
ครั้งแรกนายแพทย์บริกส์พร้อมทั้งครอบครัวได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยได้ประจำอยู่ที่สถานมิชชันที่จังหวัดลำปางเป็นเวลาชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ในปี พ.ศ.2443 (ค.ศ.1900) ได้เริ่มดำเนินงานสถานพยาบาลที่จังหวัดเชียงราย ต่อจากที่สองครอบครัวมิชชันนารีได้ทำไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2440 (ค.ศ.1897) เมื่อครอบครัวนายแพทย์วิลเลียม และนางแอนนา บริกส์ย้ายมารับผิดชอบเชียงรายในปี ค.ศ. 1903 นับเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้มีการพัฒนา ที่ก้าวหน้า และมั่นคงยิ่งขึ้น โดยท่านจัดหาทุนเพื่อดำเนินการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ การก่อสร้างโรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค ใน ค.ศ. 1910

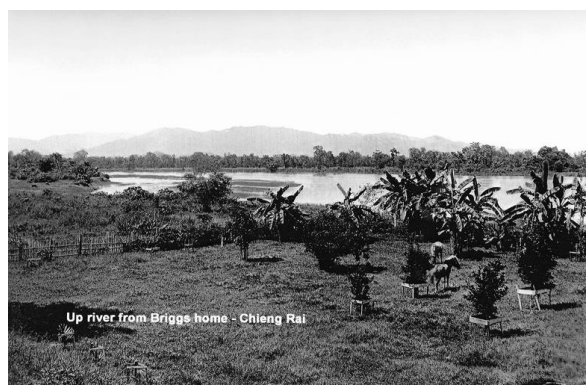
ต่อมาคริสตจักรโอเวอร์บรู๊คเพรสบิเทเรียน เมืองฟิลาเดเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รวบรวมเงินซื้อสิ่งของที่จำเป็นให้แก่โรงพยาบาลฯ และได้ส่งรถพยาบาล จากสหรัฐอเมริกาซึ่งปัจจุบัน

ยังคงเก็บรักษาไว้ที่โรงพยาบาลฯ นอกจากนี้ยังส่งเงิน เครื่องมือแพทย์ และของขวัญแก่เด็กที่มารักษาตัวที่โรงพยาบาลฯ

รูปบ้านบุญจี

ที่เชียงราย ดร.บริกส์ ได้เลือกที่ดินที่ริมฝั่งแม่น้ำกก เพราะมีทิวทัศน์ของภูเขาที่สวยงาม พื้นที่ของเชียงรายเป็นพื้นที่ราบกว้าง และมีที่ดินที่ยังไม่มีเจ้าของอย่างมากมาย ท่านได้เริ่มสร้างบ้านหลังใหญ่ด้วยไม้สักซึ่งในปัจจุบันก็คือส่วนหนึ่งของโรงพยาบาล และในเขตเดียวกันนั้น ท่านก็ได้สร้างโรงพยาบาลขึ้นด้วย

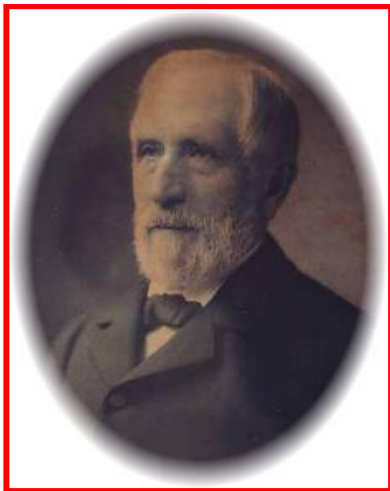

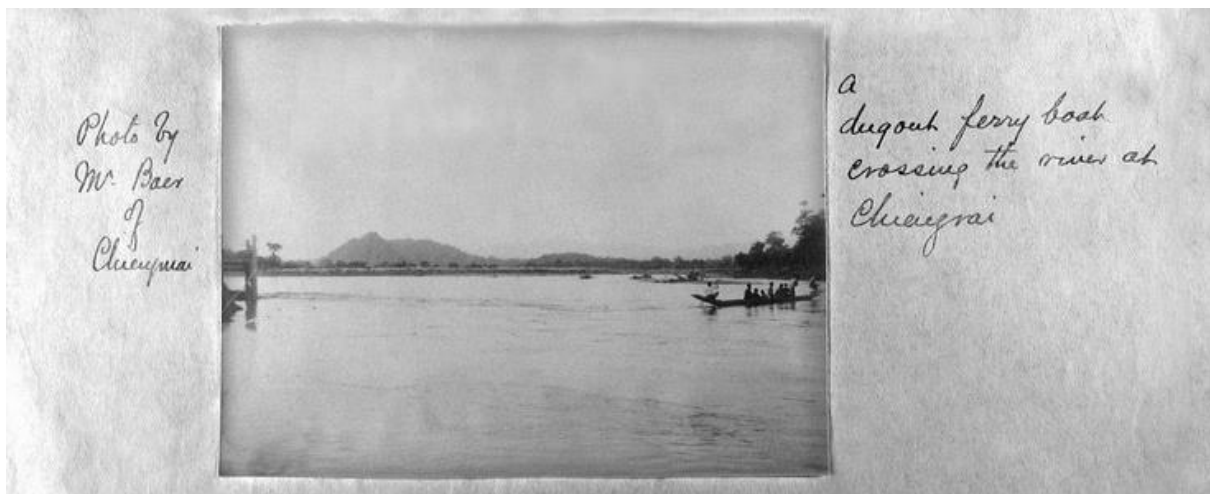
การสร้างพระวิหารของคริสตจักรเวียงเชียงราย สร้างอาคารโรงเรียนชายและหญิง หอพักนักเรียนชายและหญิง โรงเรียนหญิง ของโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม ในขณะนั้น เรียกว่า โรงเรียนสตรีวิชาคน ซึ่งปัจจุบันคือคริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย ศาลากลาง จวนผู้ว่าราชการจังหวัด คริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย บ้านพักมิชชัน OMF และยังได้สร้างอาคารอำนวยการ โรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค ซึ่งมีบันไดคอนกรีตที่สวยงามเป็นทางขึ้น โรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค ตึกบ้านพักผู้อำนวยการโรงพยาบาล อาคารที่อาคารไปรษณีย์ โทรเลข บ้านพักผู้จัดการไร่ยาสูบ และเรือนจำ ทั้งเป็นผู้วางผังสมัยใหม่ของเชียงราย ตัดถนนหนทางในเขตเทศบาลทุกสาย โดยตัดได้สวยงามมีถนนตัดจากมุมถนนสิงห์ไคล ไปจนถึงมุมดอยทองเลียบบไปตามลำน้ำกก แต่เดิมชื่อว่า “ถนนบริกส์แพทช์” เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ท่านในการประกาศในการตั้งศูนย์มิชชันนารีแล้วมีการขยายคริสตจักรออกไปตามหมู่บ้านชนบทมีการขยายทั้งคริสตจักรและสมาชิกเพิ่มมากขึ้นศาสนาจารย์ เรย์ ดับบลิว แบคเทล (ค.ศ.1911-1941) ท่านมีเพื่อนร่วมงานที่สำคัญได้แก่ ครูสิงห์แก้ว สุริยะคำ และได้มีการสถาปนาศาสนาจารย์คนเมืองคนแรก คือศาสนาจารย์ดี อารีวงศ์ (จบจากพระคริสตธรรม เชียงใหม่) มาเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรเวียงเชียงราย ได้สถาปนาศาสนาจารย์สุข คุณาสวัสดิ์ ที่จบสถาบันเดียวกันไปเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรเวียงป่าเป้า และมีศาสนาจารย์อื่นคำ ฟินิจ เป็นผู้นำที่เข้มแข็ง ของพันธกิจด้าน

การแพทย์ เริ่มต้นจากหนานสุวรรณ ได้นำยาควินินพร้อมกับการรักษาจากเบื้องต้นแบบตะวันตกมาให้บริการกับพี่น้องที่เชียงแสนที่อพยพกลับถิ่นเดิม

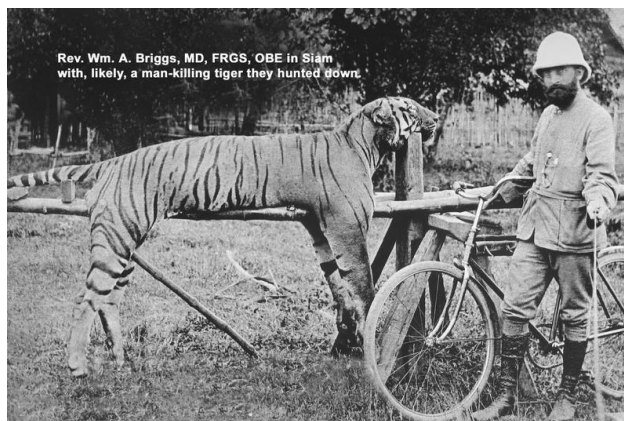
เมื่อสถานีมิชชันเชียงรายได้จัดตั้งขึ้น จึงมีแพทย์มิชชันนารีมาอยู่ประจำตั้งแต่เริ่มแรกได้แก่นายแพทย์เคนแมน และนายแพทย์บริกส์ นอกจากนี้ นำยาการรักษาแบบตะวันตกไปยังหมู่บ้านที่มีคริสเตียน โดยผ่านผู้นำคริสเตียนที่ได้รับการอบรมจากมิชชันนารี มีรายงานในปี ค.ศ.1908 ว่ามีคลินิกฉบับกระเป๋ (ผู้นำคริสเตียนมียามยาไว้จำหน่ายและบริการ) ตามชุมชนหมู่บ้านต่าง ๆ ในเชียงราย 20 แห่ง

ในปี พ.ศ.2448 (ค.ศ.1905) ได้มีเหตุการณ์ที่วิกฤตเกิดขึ้น กองทหารชาวฉานจากรัฐฉานจำนวน 200 คน พยายามเข้าปล้นเมืองเชียงราย ท่านได้ช่วยกู้วิกฤตเมื่อกองทหารของชาวฉาน (โจรไทยใหญ่) ซึ่งได้ตั้งค่ายอยู่อีกฝั่งของแม่น้ำ หมอบริกส์ทำจดหมายขอกองทหารจากเชียงใหม่แต่ต้องใช้เวลาในการเดินทางมาถึง

เมื่อขับไล่พวกฉานจากเชียงรายแล้ว ท่านได้ตั้งกองทหารในเชียงรายครั้งแรกตั้งบนยอดคอย ซึ่งขนานไปกับลำน้ำกก เพื่อความปลอดภัยของประชาชนชาวเชียงราย ท่านเป็นหมอและเป็นกัปตันของกองทหาร ทุกสัปดาห์จะตรวจร่างกายให้ทหารที่เจ็บป่วย ท่านได้รับยศนายทหารชั้นนายร้อยเอก พวกเขาได้ตั้งค่ายอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำ ในขณะที่ระดับน้ำในแม่น้ำสูงมาก มีสะพานไม้ไผ่ที่ใช้ข้ามสะพาน ข่าจู้โจมตีของชาวฉานแพร่ไปอย่างรวดเร็ว และได้มีการวางแผนเพื่อป้องกันเมืองด้วย แต่ในตอนนั้นไม่มีหน่วยทหารอยู่ใกล้ๆ เลย ก่อนที่พวกศัตรูจะเข้ามาใกล้เมือง ดร.บริกส์ จึงได้ส่งจดหมายไปขอความช่วยเหลือทางด้านทหารจากจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนั้นแล้วยังได้แนะนำให้เจ้าชายผู้ปกครองเมืองให้จับกุมพวกฉานและพวกพม่าที่อาศัยอยู่ในเมืองไปไว้ที่วัดพระสิงห์ และควบคุมไว้ในฐานะตัวประกัน เพื่อป้องกันการเป็นสายลับ หรือที่พวกเราในปัจจุบันเรียกกันว่า “FIFTH COLUMN” ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำต่างพากันหนีเข้าป่า ส่วนชาวเมืองที่มีครอบครัวใหญ่ และมีช้าง เช่น พระยาภักดีราชกิจ เพื่อนบ้านของ ดร.บริกส์ ได้พาครอบครัวหนีไปทางเหนือส่วนที่เหลือพากันเข้าไปยังบริเวณบ้านของ ดร.บริกส์

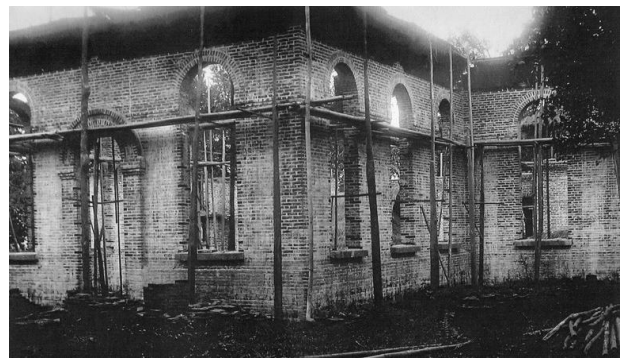
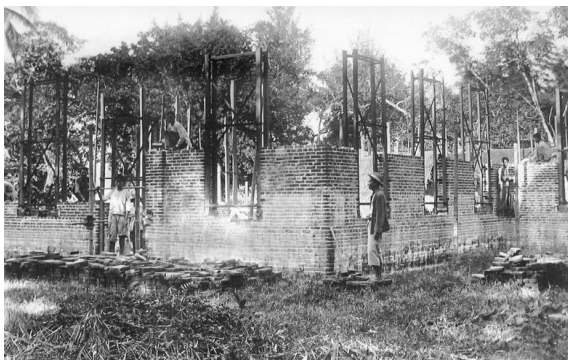

ในขณะที่นั้น พม่าและรัฐฉานอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ ดังนั้น ดร.บริกส์ จึงเป็นหัวหน้าหน่วยของรัฐฉานด้วย เมื่อชาวฉานเข้ามาปล้นเมือง ดร.บริกส์ ได้ชักธงผืนใหญ่ของอังกฤษขึ้น ทำให้ชาวฉานซึ่งอยู่อีกฝั่งของแม่น้ำเห็นสัญลักษณ์ธงอังกฤษ พวกเขาจึงถอยทัพกลับไป

ในเมืองมีบ้านเรือนมากมายได้รับความเสียหายจากกระสุนปืนและดาบศิลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านของพระยาภักดีราชกิจ ต่อมาเจ้าของบ้านได้เก็บมัน ไร่เงินกระทั่ง ดร.บริบูรณ์ภักดี (หลานชายของพระยาภักดี) ได้มีความจำเป็นต้องรื้อบ้านหลังนั้น เพื่อจะสร้างอาคารเรียนของโรงเรียนครูศึกษาแทนที่ในปี พ.ศ. 2448 ค.ศ.1905

หลังจากที่ได้ขับไล่พวกฉานออกไปจากเชียงรายได้ไม่นาน ก็มีการจัดตั้งกองทหารขึ้นในเชียงรายเป็นครั้งแรก ตั้งอยู่บนยอดดอยซึ่งขนานไปกับแม่น้ำกระยะทางจากบ้าน ดร.บริกส์ จนถึงดอยตอง กองทหารสามารถมองเห็นภูมิประเทศได้อย่างสบาย และนี่ก็หมายถึงความปลอดภัยของประชาชนอีกด้วย หลังจากนั้น ดร.บริกส์ ได้ดำรงตำแหน่งเป็นหมอ และเป็นกัปตันของกองทหาร ในทุกๆ สัปดาห์ ดร.บริกส์ จะทำการตรวจร่างกายให้แก่ทหารที่เจ็บป่วย ดังนั้น ดร.บริกส์ จึงเป็นที่รู้จักทั่วไปเพราะการแพทย์แผนใหม่ยังเป็นของที่ใหม่มากอยู่สำหรับชาวบ้านสมัยนั้น ส่วนมากยังเชื่อเรื่องผี เครื่องรางอยู่พวกเขายังนับถือพวกพ่อมดหมอผีกันอยู่ ในบางครั้งท่านต้องขอร้องให้ชาวบ้านทานยาควินินเพื่อป้องกันไข้มาลาเรีย ต่อจากนั้นมาชาวบ้านก็ยอมรับการแพทย์แผนใหม่ และเมื่อใดก็ตามที่มีคนป่วยพวกเขาก็จะร้องขอให้ ดร.บริกส์ ไปทำการรักษา

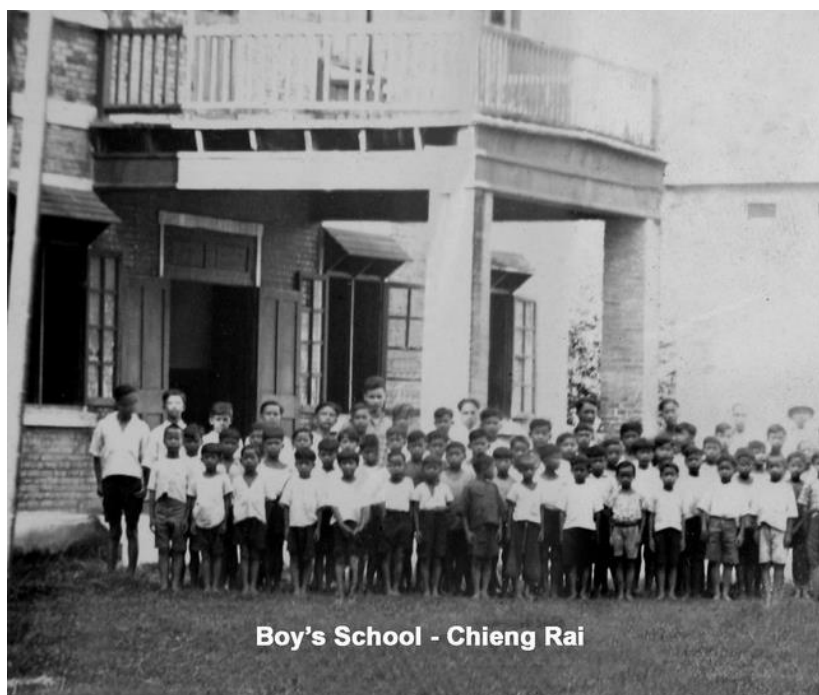
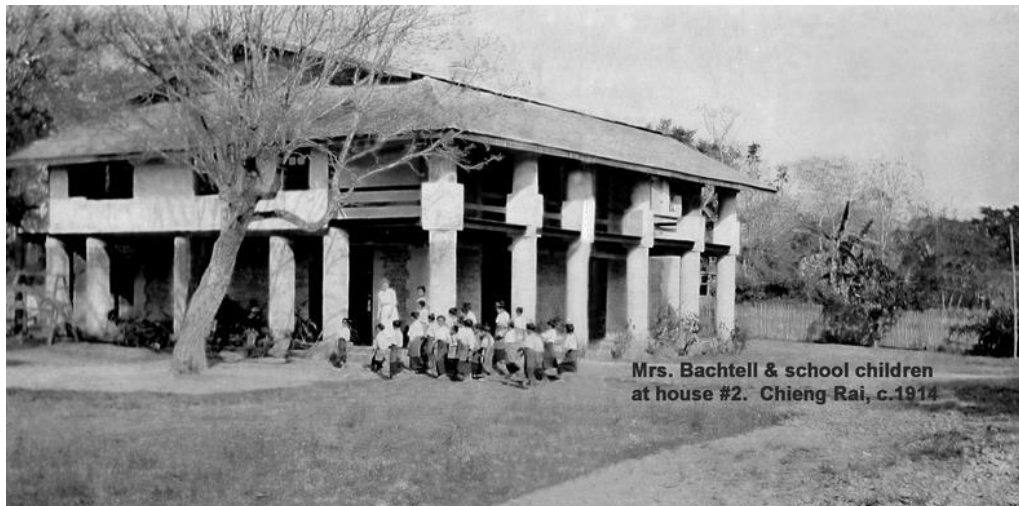

ในการสร้างโรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค ดร.บริกส์ ได้ทำหน้าที่เป็นทั้งสถาปนิก และเป็นทั้งคนคุมงาน

โดยทำด้วยอิฐเรียงกันเป็นชั้น ๆ ขึ้นไป เหนือห้องทำงาน จะมีระฆังซึ่งจะตีเมื่อเวลา 07.30 น. 08.00 น. 12.00 น. 17.00 น. ทุกๆ วัน ยกเว้นวันอาทิตย์ และจนถึงทุกวันนี้ก็ยังมีเสียงระฆังอยู่ทุก ๆ วัน นอกจาก

การสร้างโรงพยาบาลฯ แล้วด้านการศึกษาเริ่มจากหนานสุวรรณ ได้สอนลูกหลานและสมาชิกที่บ้านให้อ่านออกเขียนได้ตั้งแต่สมัยตั้งคริสตจักรแรกที่เชียงใหม่ มีมิชชันนารีจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง นายแพทย์บริกส์เป็นผู้พัฒนาการศึกษาให้มั่นคง ในปี ค.ศ.1914 ท่านได้จัดหาทุนในการก่อสร้างอาคารเรียน ทั้งโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง หลังจากหมอบริกส์เสียชีวิต ค.ศ. 1918 ได้มีการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนชายเป็น “โรงเรียนบริกส์อนุสรณ์” ในฐานะที่ท่านอุทิศทรัพย์สร้างโรงเรียนอย่างมาก

Boys school building - Chiang Rai
This photo is from Mrs. Bachtell.

ท่านได้สร้างที่พักของมิชชันนารี ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับบ้านผู้จัดการโรงงานยาสูบ และได้สร้างโบสถ์ที่
ประตูลี นอกจากนี้แล้ว ท่านได้สร้างอาคารฝ่ายปกครองของจังหวัด (ศาลากลางเก่า) บ้านพักผู้ว่าราชการ
จังหวัดที่ทำการไปรษณีย์ และเรือนจำ

Gendarmerie station in the
interior of Siam - Chiang Rai

Post Office - Chiang Rai

ผู้คนที่มาเที่ยวที่เชียงรายเป็นครั้งแรก พวกเขามักจะถามถึงคนที่ก่อตั้งวางแผนผังเมืองว่าเป็นใคร เพราะพวกเขาชื่นชมกับงานของท่านมาก ผู้เฒ่าผู้แก่คนไหนรู้จักกับ ดร.บริกส์ เป็นการส่วนตัว พวกเขาจะบอกว่าท่านเป็นคนวางผังเมือง และเป็นคนสร้างถนนในเขตเทศบาล ผังเมืองได้ทำให้หลายคนนึกถึง GEORGE WASHINGTON ประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ให้ท่านนายพล PIERRE LINFANT นายทหารชาวฝรั่งเศสวางแผนผังเมือง WASHINGTON D.C. ในครั้งแรก ๆ ชาวอเมริกันเรียกเมืองนี้ว่า “FOREST CITY” แต่หลังจากที่ LENFANT ได้สร้างถนน พวกเขาได้เรียกเมืองนี้ว่า “ROAD CITY” สิ่งนี้ทำให้เชียงรายก็เหมือนกับ “WASHINGTON D.C.” ในสมัยก่อนโน้น เพราะเชียงรายเป็นป่าใหญ่ที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพุ่มไม้ ในเวลากลางคืนพวกเสือดาว แมวป่า ชะมด ก็จะออกมาหาอาหาร

นายแพทย์วิลเลียม เอ. บริกส์ มีความสามารถหลายอย่าง มิใช่แต่เพียงเป็นหมอรักษาโรคเท่านั้น แต่ยังเป็นหมอทำฟันอีกด้วย สำหรับฟันเทียม (FAULT TEETH) ชุดแรกได้ทำให้นายกัมพู สุริยะคำ เป็นรายแรกซึ่งทำให้พี่น้องลูกหลาน แห่งมาดูลพินปลอมที่หมอทำให้นายกัมพู เพราะเป็นของแปลกและอัศจรรย์ หมอบอกว่าราคาในเมืองนอกคิดเทียบเป็นเงินไทยในสมัยนั้นตกราว ๆ 800 บาท

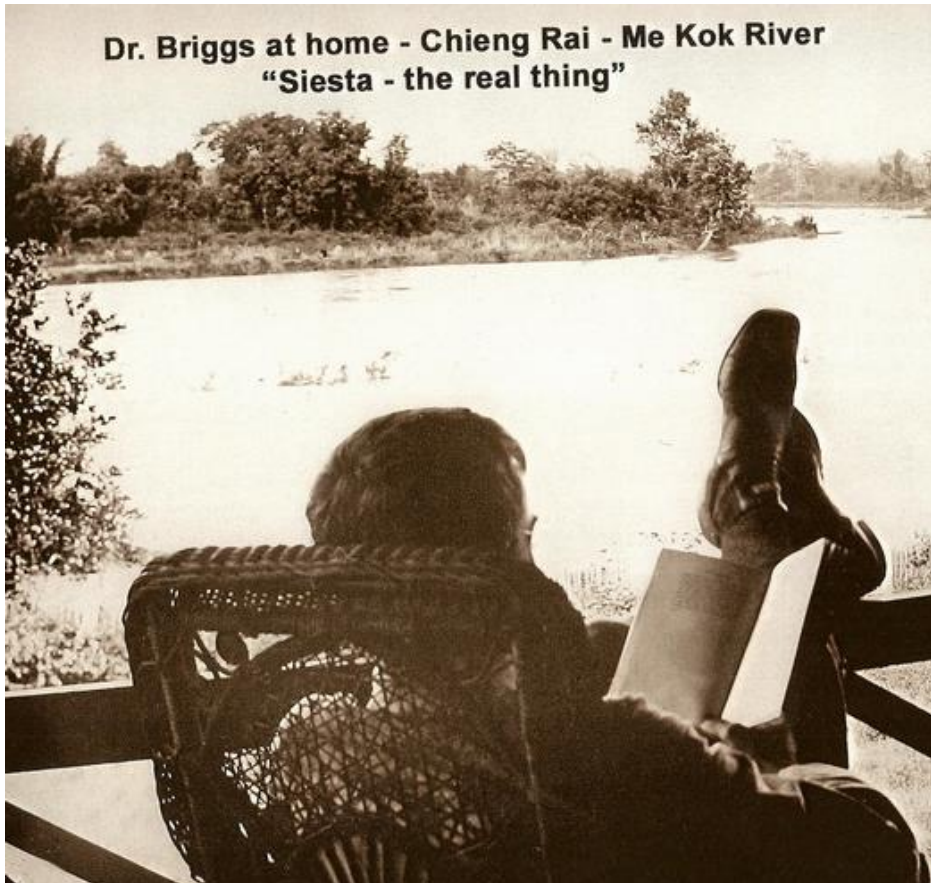
นอกจากจะเป็นหมอรักษาโรคและหมอฟันแล้ว หมอบริกส์ยังเป็นช่างก่อสร้าง นักการเมือง นักศึกษา นักอุตสาหกรรม นักเผยแพร่ศาสนา และนักดนตรีอีกด้วย ยิ่งกว่านั้นหมอบริกส์เป็นนักเทศน์ที่เต็มไปด้วยความรื้อนรจนจริงจัง คำเทศนาของท่านเต็มไปด้วยความแน่วแน่ คติพจน์ของท่าน คือเสียสละ ท่านได้พูดถึงการยอมพลีชีพของพระคริสต์ในการไถ่บาปคนให้รอด ร้องไห้ตอนเทศนาเกี่ยวกับการถูกตรึงที่ไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ ท่านบอกว่าการเสียสละเป็นเรื่องสำคัญ ในปี ค.ศ. 1932 (พ.ศ. 2475) หมอบริกส์ได้ซื้อเครื่องกำเนิดไฟฟ้ามาใช้ในโรงพยาบาลฯ

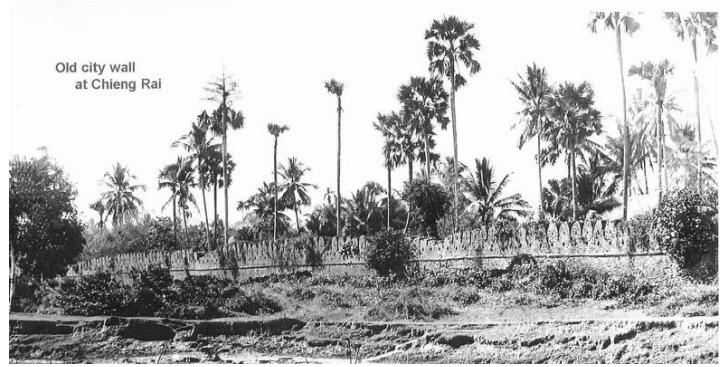
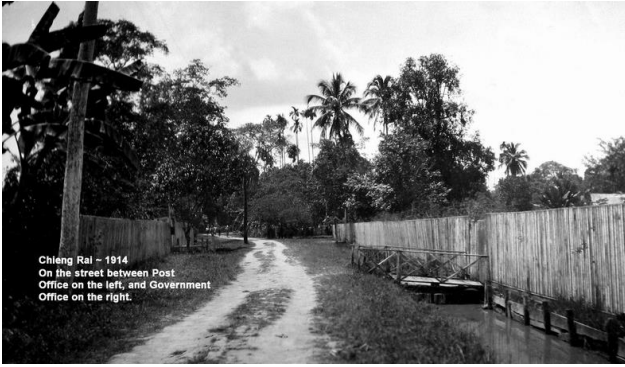
อุปนิสัยใจคอของนายแพทย์บริกส์เป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว บางครั้งมีท่าทางขึงขังดุดัน บางครั้งอ่อนหวานเป็นสุภาพบุรุษตามแบบฉบับของคนอังกฤษ สวมแว่นตาขอบทองนัยน์ตาลูกวาวเป็นประกาย และมองจ้องหน้าเขม็งเมื่อพูดกับใครๆ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ หญิงหรือชายก็ตาม สมัยนั้นชาวเชียงรายให้สมญานามว่า “พ่อเลี้ยงตาตุ่” ริมฝีปากบาง รูปร่างสันทัด ไว้หนวดและเคราครี้ม แต่ตัดเรียบอยู่เสมอ เวลาเล่นหีบเพลง (ORGAN) ตัวจะโยกไปโยกมาทางซ้ายขวาตามจังหวะเพลงเสมอ ชอบร้องเพลง และสอนเพลง มีนิสัยเป็นครูสอนถ่ายทอดวิชาให้ผู้อื่นเสมอเมื่อมีโอกาส บางทีเขาเรียกหมอบริกส์ว่า “พ่อครูบริกส์” หมอบริกส์เป็นทั้งพ่อครูและพ่อเลี้ยงจริง ๆ

นายแพทย์บริกส์ชอบเล่นเทนนิส ท่านได้สร้างสนามเทนนิสขึ้นเป็นแห่งแรกในเชียงราย ที่บริเวณบ้านพักริมแม่น้ำกก และมีกล้องถ่ายรูปขนาดใหญ่สร้างห้องมืดสำหรับล้างฟิล์มไว้ใต้ถุนบ้าน ชอบถ่ายรูปสร้างรูปและอัดรูปเป็นงานอดิเรก สรุปแล้วหมอบริกส์เป็นคนหลายอารมณ์

ในระหว่างที่นายแพทย์บริกส์ เริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในจังหวัดเชียงรายนั่น เป็นสมัยที่ตัวเมืองกำลังเริ่มก่อสร้าง ตกแต่งตัดแปลงแก้ไขพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชนชาวเชียงรายให้ดีขึ้น ที่เรียกว่า “การพัฒนาท้องถิ่น” ในครั้งนั้นได้มีพระยาอุดรทิจเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และมีเจ้าหลวงเมืองเชียงราย คือ เจ้าหลวงเมืองใจ หรือ พญารัตนาเขตร่วมด้วย

หมอบริกส์ได้ไถ่ผู้ที่เป็นทาสมาช่วยก่อสร้างโรงพยาบาลฯ จากนายทาส ไถ่มาในราคา ประมาณ 160 บาทในขณะนั้น หมอบริกส์เล่นออร์แกน สอนดนตรีแก่คนอื่น ท่านเป็นทั้งครูดนตรี เป็นนักประพันธ์บทกวี เป็นนักเขียน เป็นนักแต่งเพลง เมื่อครั้งเจ้าชาย ASDANG และเจ้าหญิงแห่งรัสเซียมาเชียงราย เมื่อทั้งสองพระองค์เสด็จมาถึง โดยช้าง หมอบริกส์ได้นำเด็กนักเรียนไปรับเสด็จ นักเรียน โบกชงพร้อมกับร้องเพลง ถวายการต้อนรับ หมอบริกส์รู้จักพวกขุนนางและเจ้านายเป็นการส่วนตัวจึงทำการต้อนรับอย่างสมเกียรติ หมอบริกส์แต่งเพลงไทยเพลงหนึ่งต้อนรับ เพลงนี้ขับร้องโดยนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคมและปัจจุบันเป็นเพลงประจำโรงเรียน ท่านได้ทดลองปลูกส้ม กาแฟ สตรอเบอร์รี่ และต้นไม้อย่างอื่นอีกในบริเวณบ้าน และในโรงพยาบาลฯ ซึ่งได้ผลดี ท่านได้สั่งวุ้นมาจากต่างประเทศ และนำมาผสมกับวุ้นพื้นเมืองจึงมีน้ำนมพอเพียงสำหรับบริโภคในครอบครัวและโรงพยาบาลฯ ท่านได้อุปถัมภ์ให้การศึกษาแก่หลายคนในจำนวนนี้มีนายสิงห์แก้ว สุริยะคำ ด้วย ได้อุปถัมภ์หนุ่มสาวหลายคู่ในการแต่งงานและที่ชุมชนของทุกคนใน คือห้องโถงสวัสดิ์ดี ในทุกปีจะมีการจัดคริสต์มาส ท่านได้จ้างช่างไม้ทำขันโตกทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ใช้สำหรับวางอาหารและของหวาน ซึ่งขันโตกทำด้วยไม้ และในการเดินทางไปรักษาผู้ป่วย ท่านได้ใช้ม้าเป็นพาหนะ

ในปี พ.ศ.2437 (ค.ศ. 1894) นายแพทย์บริกส์ได้ไปเปิดที่ทำการบำบัดโรคที่จังหวัดแพร่เป็นคนแรก กิจการได้เจริญขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งได้กลายเป็นโรงพยาบาลแพร่คริสเตียน ในปี พ.ศ. 2456 (ค.ศ.1913)

ในเวลาที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ระหว่างปี พ.ศ.2456-2461 (ค.ศ.1913-1918) หมอบริกส์ได้ส่งครอบครัวกลับไปประเทศแคนาดา ครอบครัวต้องพากันอยู่หมอบริกส์ต้องอยู่เชียงรายคนเดียว ต่อมาได้ทราบว่าลูกชายคนโตชื่อ แอลเบิร์ต บริกส์ ซึ่งเป็นทหารได้สูญเสียชีวิตในสนามรบ ณ สมรภูมิมิยูโรป ข่าวอันน่าสลดใจทำให้หมอบริกส์มีอาการเศร้าโศกซึ่งซึมลงตั้งแต่นั้นมา ขณะนั้นหมอเองก็มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว คือ โรคกระเพาะอาหารเรื้อรัง ได้พยายามรักษาตนเองพร้อม ๆ กับรักษาผู้ป่วยไปด้วย จนกระทั่งถึงเวลาที่จะพักผ่อนตามกำหนด ท่านต้องกลับไปรักษาตัวต่อที่ประเทศแคนาดา ได้พักรักษาตัวที่โรงพยาบาล Vancouver General และได้เสียชีวิตลง วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 1919 ศพของท่านฝังที่สุสาน Mountain Veiv Vancouver ประเทศแคนาดา

บรรณานุกรม

คริสต์จักรที่ 1 เวียงเชียงราย. อนุสรณ์ครบรอบ 50 ปีคริสต์จักรที่ 1 เวียงเชียงราย.

เชียงราย; ไพศาลการพิมพ์, 2506

คริสต์จักรที่ 1 เวียงเชียงราย. อนุสรณ์ครบรอบ 70 ปีคริสต์จักรที่ 1 เวียงเชียงราย.

เชียงราย; เชียงรายโฆษณาและการพิมพ์, 2527

80 ปีแห่งพระพรคริสต์จักรภาคที่ 2 เชียงราย 1934-2014

ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. ประวัติคริสต์จักรภาคที่ 2 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

80 ปีแห่งพระคุณ คริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย.

ประสิทธิ์ พงศ์อุดม. ประวัติศาสตร์สภาคริสตจักรในประเทศไทย.

กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์, 1984

พงษ์พันธ์ หาญเจริญ, ประวัติโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม 100 ปี C.V.K. (1888-1988).

กรุงเทพฯ; อารต์43 , 2531

โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม. โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม 2430-2550.

สำนักพิมพ์ประดิพัทธ์, 2551

100 Year โรงพยาบาลไอเวอร์บรู๊ค